

't Kummelshof

Onze naaste buur *Lode en zijn eega Liesbet(h)* gaan verhuizen. Ze woonden in de Lindendries 395a. Zo vanaf ons koerken op nummer 397 te zien, één hoog, naast de boekenkast en boven de garage van *madammen* haar *snoepwinkelken* om de hoek van de Lindendries en het Lindepark. Net naast *Irma* (Van den Abbeele) en *Rieke Flek* (Henri van Belle). Meter *Finne van Pollekes* (J. Mestdag - J. De Rop) en de drukkerij De Rop.

Een geelzwart stroobiljet –naar analogie met Vlaanderens vaandel– zegde genoeg: "*Beste Dorpsgenoten. Op Zaterdagavond 17 december 1960 openen Lode Van de Perre (de waard) en Liesbet Verdoodt (de waardinne) hun 'bierwinkel' (tapperij) aan de Stationsstraat 60 te Asse. Dit onder de naam van 't Kummelshof met de leuze van: 'Waar Kummels oude tapkast stond, stroomt weer het bier dat smaakt gezond!' "*

Het was dan ook bier van *Leo(ng)* (Rogiers). Zelfs *Karel* (De Bauw) had de *Kummel* (Gustaaf Bouclier) met een pint vereeuwigd op oliedoek.

De 'pers', vele burens en vrienden kwamen kijken en proeven van de B.S.T. Artois, Affligem, Orval en zelfs van de Tivoli (uit Germany) met sponsering van de toenmalige bierhandelaar: "*Vergiss es nie, dein Tivoli*" want iedere klant kreeg bij aankoop van vijf bakken thuis een prachtige stenen bierpot!

Het stonk er die dag verschrikkelijk naar een soort *karbonelin* van buur en schrijnwerker Jef De Ridder. Het spul was een Latijns *Carbolneum*. Een roodbruine, olieachtige koololie en vloeistof uit steenkooldestillatie of beter een soort koolteer waarmee dat hout was ingewreven.

Gloed hier is de waard
... waard!

Waar Kummels oude tapkast stond,
stroomt weer het bier dat smaakt gezond!

Asse, 11 december 1960

L. S.

U wordt kort gelooft dat wij in de Stationsstraat
60 te Asse, onder de naam

KUMMELSHOF

een taverne openen, waarvan de gelagzaal ingericht is in de aantrekkelijke antieke stijl onzer vaderen.

De glorieuze invijding zal plaatshebben zaterdag-
avond 17 december v.v.

Intensie, stemmige muziek, deugdelijk geschonken
bier, gezelligheid... scheppen er de verlocende sfeer.

Het zal ons een genot zijn U te mogen begroeten.

De waard en de waardinne
Lode Van de Perre-Verdoodt

Uitnodiging voor de glorieuze invijding

Dus tranerige ogen. Wenende tranen. Schele hoofdpijn. Al was het niet van die 'Artois' en gele limonade dan wel van het stinkend product waarmee de balken van de aantrekkelijke gelagzaal uit de 'goede oude tijd' waren ingestreken. Al werd er gezorgd voor stemmige muziek, voor gezelligheid en voor deugdelijk geschonken bier. Dat scheen te smaken!

Jeannette Verdoodt, die wij niet als Liesbet aanspraken, tapte. *Tinneken van 't Ankershof* (Maria Clementine Pletinckx - Michel Mergan) waste af. Familieleden staken een hand toe en Lode deed zijn ronde... met 'de pijp' in de hand.

Bij dezen maakte de rook deel uit van dat 'bruine café' maar ook de opstijgende rookpluimpjes deden ons pas veel later terugdenken aan dat 'raggen' van Lode.

Een stukje geschiedenis werd geschreven in de *Herberg 't Kummelshof*. En je kan maar beginnen met de naam: Kummel!

Gustaaf BOUCLIER werd geboren te Asse op 15 augustus 1902 en overleed te Asse in het Rusthuis Hingeheem op 23 april 1974. Hij was gehuwd met Maria Elisabeth DE TROCH (° Asse 9 november 1909, † Asse 16 januari 1931). Men noemde hem *Kummel*!

Interieur van herberg 't Kummelshof

Zijn ouders waren: Antonius (Antoon of Antoine) BOUCLIER (° Asse 27 juli 1860, † Asse 27 oktober 1924), dagloner te Asse, gehuwd te Asse op 4 mei 1883 met Petronella Amelia DE WANDELER (° Asse 23 september 1861, † Asse 7 augustus 1951), dagloonster.

Antonius was de zoon van Paulus Bouclier (vaderlandskind gevonden te Brussel op 16 augustus 1811), dagloner en dienstbode, die huwde te Asse op 27 november 1839 met Maria Anna Van den Biesen (° Asse 5 december 1817, † Asse 8 januari 1886), dagloonster, landbouwster.

Petronella was de dochter van Judocus De Wandeler (° Asse 6 oktober 1825, † Asse 19 juni 1879), die gehuwd was te Ternat op 6 december 1855 met Maria Anna Steppé (° Ternat 30 maart 1825, † Asse 24 juni 1892), dagloonster, landbouwers te Asse. Het gezin telde vijf kinderen, naast Gustaaf, Sidonie, Adolf, Alice en Alina Bouclier.

Al in 1897 wordt Antonius Bouclier vermeld als 'herbergier'.

Op 19 juni 1907—bij het huwelijk van zijn dochter Alina Maria Bouclier (° Asse 18 februari 1884, † Asse 9 maart 1937) met Benedictus Cactuarias Cleirens (° Asse 3 juni 1883, † Sint-Katharina-Lombeek (Rusthuis

St.-Carolus) 25 februari 1965), schrijnwerker— wordt hij vermeldt als 'blokmaker' en zijn echtgenote Petronella Amelia als 'herbergierster'.

Al in 1902 tot 1930 hielden Antonius, blokmaker, herbergier—genoemd als *tointen*— en zijn vrouw Petronella, herbergierster—genoemd als *Marie van Pruises*— een herberg open aan de Statiestraat genaamd: *In de Wandelaar*. Misschien was dit een verwijzing naar de familienaam 'De Wandeler'!

Later in de jaren 1920 en 1930 is er sprake van de naam en herberg *In de vergadering*.

Leefbewijs: Schieting met het Karabijn bij Antoon Bouclier (Kummel), Statiestraat, 8 meters afstand. Inleg 1,25 fr. de mies hetzij 3 ballen: 1^e prijs 50, 2^e prijs 40, 3^e prijs 30, 4^e prijs 20, 5^e prijs 10, 6^e prijs 5.

In 'De Asschenaar uit 1924' valt dan ook te lezen dat men zijn vader Antoon Bouclier OOK Kummel noemde!

Hondenkar aan 't Kummelshof

Lode van de Perre (° Opwijk 10 januari 1918, † Asse 12 maart 2007) gaf deze 'edolse' beschrijving: *Gustaaf Bouclier, De Kummel. Hij zou een nazaat zijn geweest van een vondeling die tijdens één van de menigvuldige, gewelddadige bezettingen van onze gewesten door de Fransen, op het schild (Fr b o u c l i e r) van een Franse krijger naar het vondelingenhuis werd gebracht. Vandaar dus...*

Gustaaf kreeg zijn bijnaam als 9-jarige van zijn medescholieren, nadat zij in een les plantenkunde uitleg hadden gekregen over o.m. de komijn (in het Duits Kümmel), een éénjarige schermbloemige plant, afkomstig uit Egypte en vooral in Zuid-Europa veel gekweekt.

Kummel heeft deze bijnaam dus niet van zijn vader geërfd (?) en met de likeur of andere bereidingen van dezelfde naam heeft het evenmin iets van doen.

De latere Kummel, zoals wij hem vele jaren hebben gekend, was een olijkerd, een levensgenieter. Ne Pallieter bij uitstek. Hij noemde zichzelf 'kind van Uylenspiegel' en een volkse filosoof, die —als een zeer belezen man— ook diepzinnige wijsheden kon verkondigen. Bovendien was hij een behulpzame en brave man, van wie niemand wat te duchten had.

Statiestraat: 't Kummelshof en het Kasteeltje Van der Borcht

Het oorspronkelijke gebouw –*Kummelshof*– situeert zich naast het *Kasteeltje Van der Borcht*, dat benoemd wordt als een 'eclectische villa met neorenaissancelementen'. De plannen werden getekend door Aimé Van den Eynde, architect en bouwkundige. Dit 'herenhuis' uit 1887 had als eigenaar Benedictus Antonius Van der Borcht, een hophandelaar.

In 1903 werd ook dat gebouw –het later genoemde *Kummelshof*– in eigendom verworven door Rosalia De Wandeler (° Asse 19 mei 1864), zonder beroep, weduwe van Benediktus Antonius Van der Borcht (° Asse 28 januari 1842, † 3 februari 1914), rentenier, met wie zij gehuwd was te Asse op 11 februari 1903.

Benedictus was de zoon van Joannes Baptista Van der Borcht (° Asse 20 maart 1803, † Asse 28 januari 1882), landbouwer, die gehuwd was te Asse op 21 augustus 1833 met Barbara Vranckaert (° Asse 3 juli 1802, † Asse 23 september 1886), landbouwster te Asse.

Rosalia De Wandeler was de zuster van Petronella Amelia De Wandeler!

Na de dood van zijn in het kraambad bezweken vrouw Maria Elisabeth De Troch kocht de Kummel dit gebouw op 17 april 1931.

De herberg kreeg de naam *In den Lusthof*. Nog in hetzelfde jaar van de aankoop liet Kummel het uitsluitend gelijkvloerse gebouw optrekken met een verdieping boven de huidige gelagzaal. Hij woonde er samen met zijn moeder (weduwe) en hield er een volks café met weer een andere naam. Op de waaier boven de voordeur zette hij het eenvoudige opschrift *Bij Kummel*.

Kort na Wereldoorlog II sloot Kummel het café en hield er een winkel van allerhande huisraad en naaimachines. Vooral het gekende *Singer* deed dienst als merknaam. Als mecaniciens van beroep ging hij ook defecte machines herstellen en stond ermee op de wekelijkse markt.

Muziek was ook zijn hobby. Hij was trombonist bij de Koninklijke Harmonie St.-Cecilia Asse in de periode van 1919-1940. Hij speelde bij het muziek van de *Socialisten*, de *Rode Vaan* en bij de volkse muziek-

groep *De Lustige Sloebers*. Het was de tijd dat 'muziek nog volks' was!

In 1960 gaf de Kummel er de brui aan en verkocht hij het eigendom aan journalistdichter Lode van de Perre en diens vrouw Liesbet Verdoodt. Hij werd zo 'de waard' ofwel 'de kastelein' en zij 'de waardinne' van 't *Kummelshof*!

Ze openden op 17 december 1960 een tapperij, met gelagzaal in oude rustieke stijl die zij prompt 't *Kummelshof* doopten: "*Een oase in de (drukke) verkeerswoestijn*".

Het werd een gedenkwaardige periode met talrijke activiteiten en veel stamgasten, ook van ver buiten Asse. Velen werden aangetrokken door het bijzonder vermakelijke *sjoelbakspel* en het *toschbakken*.

Tal van verenigingen hadden er hun vaste stek. Dit nam nog toe nadat er in 1970 verbouwingswerken werden uitgevoerd en men er over een grotere vergaderruimte kon beschikken.

In 1975 ging er een kunstgalerie open en stelden schilders hun werken tentoon. De schilderskring *Plaskunas* was geboren. De *Gentse Automobielschool* gaf er cursussen benzine- en dieselmotors. De *Assese fotoclub* werd er gesticht. De toenmalige *Volksunie* kwam er vergaderen en ook de *Heemkring Ascania*, waarvan Lode medestichter was, vond er op zolder 'haar stekje' voor haar vergaderingen!

En wij zaten daar met 'onze bonte groep' die dikwijls de 'pummels' waren in het Hof van Kummel of in het luthof van Lode'!

Aan dit alles kwam abrupt een einde toen in februari 1978 de waardin getroffen werd door zware ziekte en complete blindheid. 't *Kummelshof* sloot zijn deuren. Onze heemkundige herbergkenner Jeroom Durnez schreef een mooi cursiefje in *Herbergzaam Asse*.

Begin 1982 kocht de Bierhandelaar-Drankencentrale Louis de Bondt & Maria Jaspers, gevestigd in de Nerviërsstraat, het eigendom en verhuurde het. De huurders Leen Walschap en Patrick Rombauts openden er op 2 april 1982 opnieuw een café en gaven het de niet ter zake doende, pleonastische naam *De Witte Clown*. In de herberg stond eerst een piano en de liefhebbers konden er wat op ten gehore brengen. Een betekenis was: *een witte clown is in een circus een muzikant!*

Nieuwe bazen volgden. Florent Walschap en Jacqueline Van Hemelrijck. 'De pinten waren er lekker, maar het bleef *De Witte Clown*'. Lode schreef: "*Kummel, de goete blozerd, de man met het lachend woord zou onbegrijpelijk het hoofd schudden. Wit... och kom, tot daar... maar mens toch... een clown... dat was hij niet.*"

De wending kwam op 20 april 1996 met het aantreden van de nieuwe jonge waard en waardin Dirk Bernaer en Nathalie Campens. Het werd opnieuw een behoorlijk draaiende bedoening en de naam werd weer onvervalst 't *Kummelshof*.

Rudy Batteux en Heidi Schmit leerden in 1996 't Kummelshof kennen als klant toen ze in de Stationsstraat woonden. Hij droomde toen al van zo een zaak te runnen met zijn vrouw. Op 1 oktober 2000 werd de droom werkelijkheid en sindsdien en tot heden staan ze als eigenaars en uitbaters ter beschikking van de gasten. Het werd een gastronomisch eet-café: 't Kummelshof, Stationsstraat 27, Assen, telefoon: 02/452.42.93, webadres: www.kummelshof.be.

Lode Van de Perre schreef: "Kummel, met eerbiedige ironie ook al eens Baron of Freiherr von Kummel genoemd, die op 23 april 1974 stierf, zal zich vergenoegd in de handen wrijven en tot de hemelvaart roepen: Schenk er nog eentje in! Hij leve voort in ZIJN Kummelshof!"

Het gebouw met een rijk volks- en herbergverleden –ooit zijn Kummelshof– is intact gebleven met zijn slagzin: 'Aan de tapkast hebt g'et rap vast' en 'De koning is klant, maar de waard keizer'!

Kummelse verhalen en herinneringen uit die tijd zijn er genoeg...

De carnavalsgroep Kummelshof

Toen wij met enkele zondagse oud-Chirovrienden en stamgasten op één week tijd een carnavalswagen bouwden en meereden in de Assese carnavalstoet van 1975, was niet toevallig het idee 't Kummelshof na te bouwen.

De hopwagen alstublieft van Armand Van Mileghem werd ingehuurd en in zijn schuur zou de wagen opgebouwd worden. Die laatste kwam na de stoet gehavend uit de strijd, want men had een noodzakelijk hopijzerstuk afgezaagd!

André Moens ging op zoek naar een tractor. Johan Van der Slagmolen en Etienne Claeys, schrijnwerkers en stielmannen bij uitstek, timmerden in ware Kummelse stijl de houten balken aan elkaar.

Johan en vrouw Frieda, Reneken Sanders en Yvette, Willy Fabri, Luc

Kummelse carnavalswagen

Vertommen en Myriam, William De Blander en Lou, Eddy Louycz, J.P. Coppieters en Anita Meskens mochten zich als heuse stamgasten verkleeden!

Jos(se) De Pauw schreef het *Kummels Carnavalslied*, op de melodie van *Gigi l'Amoroso* of *Schele Van der Linden*.

In de Stationsstraat vonden wij –in bijna vergane staat– de Reuzen van de Statiestraat terug: "De (droog-) kelder in de Spiegelstraat 18 deed dienst als mijn restauratieatelier en de reuzen waren herboren en klaar om ook op de wagen te staan. Enkele opschriften –op hout geschilderd– deed de rest: Bij reuzen en hier past plezier! As't maar waar is! Hang niet uit de pummel in het hof van Kummel!"

De reuzen *Berfinidis* en *Hellegard* en rechtsachteraan hun zoon *Kummelken*

Maar er was wel 'iemand' die ontbrak op de wagen!

Vertrokken achter de kerk van Walfergem, stopte de carnavalwagen in de Stationsstraat 60, aan 't Kummelshof, en prompt werd Jeanette opgetild, geschaakt en op de wagen gezet. Ze reed met ons de ganse stoet uit!

Lode keek ons na met zijn pijp in de hand! *Dat* kon niet, in al die drukte en een café vol stamgasten *zijn eega*, de waardinne, komen schaken!

Wel reden wij achteraf door naar Terlinden: bij vader Jan Van der Slagmolen zou een stukje van de wagen worden afgebroken en zouden de reuzen op stal worden gezet.

Maar. Maar. Maar. De muziekinstallatie (luidsprekers), die wij gehoord hadden bij (Radio) Violet in Brussel en die op de wagen vastgetimmerd waren, belette ons een vrije doorgang door de inrijpoort.

Gelukkig mochten wij, met tractor en al, door de boomgaard rijden van buur en gerechtsdeurwaarder Jo Van Backlé.

Maar. Maar. Maar. Hou U vast aan de takken van de bomen en de Violet-luidsprekers mochten er ook aan geloven. Toch belandde de wagen op de koer van vader Van der Slagmolen.

Eens in 't Kummelshof terug –na de stoet was Lode nergens te zien en 'zijn belletje' rinkelde weer!– stond Jeanette wederom achter de tapkast en wij vierden tot een stuk in de nacht.

Van dit gebeuren zeggen foto's en een super 8mm film nog meer!

Kummelse gebeurtenissen en fratsen

Er waren er genoeg...

Toen wij op de tafels stonden te dansen waarbij Lode (altijd) 'zijn belletje' deed rinkelen aan 't adres van Liesbet...

Toen wij al dansend na elkaar de 'polonaise' deden op de Statiestraat...
 Toen de tram stil stond en *Ricardo del tram* (Richard Schelfhout) vlug een pint kwam pakken met (vader) *Mortieken* (Alfons Mortier) aan 't stuur (van den tram)...

Toen *Willy den heuffer* (Willy Van der Beken) voor de zoveelste keer het *toischbakskén* deed kantelen om 96 frankskes te winnen... Want legendarisch was 'dat geldbakje', dat bij afwezigheid van Lode mocht opgetild worden om de bils langs de rechter- of soms linkerzijde in de gewenste gaten te laten vallen. Bij 4 of 5 op één rij werd het geld onmiddellijk afgehaald en werd er gedronken. Maar als de eigenaar van 'dat geldbakje' de rekening kwam maken, was er soms meer uitbetaald dan wat er aan geld instak en... prompt werd de TILT scherper gezet. Aan trouwe klanten liet Jeannette toe dat te doen, maar als Lode er was, was er geen sprake meer van het *heuffen* of *tillen* van het geldbakje...

Toen 'de Breughel met Zjeun Van den Broeck op kop' kwam spelen...

Toen *kliërmaakerken* (Adolf Jacobs), Fernand (De Pauw), *dikke Remie* (Remi Van Vaerenbergh), Louis en Jeanken (Van der Veken) zaten te kaarten, terwijl Leo De Nil en zijn vrouw (*faaltelijk zoë gezeld... zaan we zeggen*) wilden tussenkomen...

Toen vader Frans Coppieters en Staaf De Smedt tijdens een oudejaarsfeest ter plaatse de maskers opdeden...

Toen Jero(o)m (Durnez) voor de zoveelste keer 'het stokskén' van de sjoelbak deed opspringen tot op de toog en de 'mannen van de financiën' toekeken...

Toen wij *Mageren Tuur* (Arthur Van Nieuwenborgh), Lodes naaste buur, zijn 'oppensioenstelling' vierden door het Kummelshof te *paleren* met rollen wc-papier, tot groot jolijt van Jeannette en ragge blik van Lode, die pas toekwam van z'n werk, de deur opendeed en 'de bel het wel deed'!

En dan zijn er zoveel namen van burenen en vrienden...

Bertha (Van Laethem) van *Net van den Ast* (Johanna Van der Slagmolen) van William De Vos, genoemd *Klainte geus*.

Jean (Lamot), Jefken (Van Capellen van de schilderswinkel), Hans, Yvan (De Bruyne van de schilderswinkel), *Den bokser* (Frans Van den Cruyce), Aloïs (Van Herreweghe), Marcel (Engels), Frans Klerckx (van de Boniwinkel), Willem Renaat Coomans (zaadhandelaar), Jean (de schoenmaker), Frans (De Rop), (dikwijls Lodes chauffeur), Sooiken (Sanders), Louis (Van Brempt), Ivonne (De Ridder) en André (De Vos).

En noem de volkse namen maar van 'zij die van de trein stapten', 'zij die de tram of bus moesten nemen', die in de 'geburen' woonden en/of 'dorst hadden'... en nu nog hebben!

Het zijn van die anekdoten in dat verhaal van 't *Kummelshof*!

Immers, "*Zat zijn is een mensenrecht*", zei Lode!

COPpieters Jean-Pierre